

РЕШЕНИЕ

№ 48

гр. Търговище, 08.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ, XI СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Йоханна Ив. Антонова

при участието на секретаря Янита Т. Тончева
като разгледа докладваното от Йоханна Ив. Антонова Гражданско дело № 20223530100908 по описа за 2022 година

Производството е по предявен иск с правно основание чл. 45,ал.1 от ЗЗД.

Ищецът Н. Д. П. от гр.Търговище, действащ чрез процесуален представител и съдебен адресат адв.Н. С.-ТАК твърди в исковата молба, че на 17.07.2018г. около 17,00ч. в гр.Търговище му бил нанесен побой от ответниците С. И. С. и М. Д. М., двамата от гр.Търговище, за което били осъдени с Решение № 242/22.10.2019г. по АНД № 845/2019г. по описа на РСТ, потвърдено с Решение № 23/17.03.2020г. по ВАНД № 233/2019г. по описа на ОС Търговище, с прилагане на чл. 78а,ал.1 от НК да заплатят глоби в размер на по 1000лв. за извършеното от тях престъпление по чл. 131,ал.1,т.12 във вр. с чл. 130,ал.2 вр. чл. 20,ал.2 от НК.Излага, че на процесното място и дата, след като взел детето си /тогава на две години/ от детска ясла, на път за дома си,, движейки се по бул.“Сюрен“ в района на бензиностанция „Йоана“, на отсрещната страна на пътното платно видял спрян автомобил „Шевролет“, в който били ответниците.Тъй като не знаел дали този автомобил е спрял или се готви да продължи пътя си, ищецът подал звуков сигнал и направил жест с ръце, за да разбере намеренията на водача на „Шевролет“-а, но тъй като този автомобил продължавал да стои, ищецът навлязъл в насрещното платно за движение при завой на ляво и продължил към паркинга пред блока, в който живее.Когато слязъл от автомобила и взел детето си на ръце, към него от последвалия го автомобил на ответниците слезли те двамата, като започнали да го питат защо им подсвирквал на пътя и докато ищецът разбере какво става, ответникът С. го ударил с юмрук в лявата част на лицето около долната челюст.Тъй като пред входа имало съседи, те се приближили да опитат да успокоят обстановката, като взели детето и една от

тях повъзнила на тел.112.Междувременно ответниците съборили ищеца на земята, като му нанасяли удари с ръце и крака, след което ответникът С. се качил на автомобила си и потеглил, а ответникът М. останал в страни.Дошли и служители от дежурен екип на МВР Търговище.Излагайки тези обстоятелства, ищецът твърди, че вследствие на така нанесения му побой от ответниците, при това в присъствието на негови съседи и на невръстното му дете, той получил множество различни по размер охлузвания и кръвонасядания, които му причинили болки и страдания, а също и емоционални травми-срам, стрес и унижение, невъзмездени до момента, поради което ищецът приема, че за него е налице правен интерес от предявяване на настоящия иск против ответниците в условията на солидарност на задълженията за обезвреда в размер на 7 000лв.; претендира законната лихва от датата на увреждането-17.07.2018г. и разноските по делото.В съдебно заседание претенцията се поддържа от процесуалния представител на ищеца адв.Н. С.-НТАК, който пледира за уважаването му, претендира разноски.

В срока и по реда на чл. 131 от ГПК, в писмен отговор от ответника С. С., действащ чрез процесуален представител и съдебен адресат адв.Й. К.-ТАК, предявеният иск се оспорва изцяло, като неоснователен и недоказан, като се сочи, че претърпените вреди от ищеца са били кратковременни, а и той, с поведението си е предизвикал реакцията на ответниците, при което твърди съпричиняване в размер на 50%; претендира разноски.В съдебно заседание процесуалният представител на този ответник поддържа възраженията си и моли съда да определи обезщетение при съобразяване с критериите за справедливост и при отчитане на посочения процент съпричиняване на вредоносния резултат; претендира разноски.

В срока и по реда на чл. 131 от ГПК писмен отговор от ответника М. Д. М. не е постъпил, липсва становище по иска.В съдебно заседание ответникът М. се явява лично, като оспорва единствено претендирания размер на обезщетението.

По делото не е спорно обстоятелството, че на 17.07.2018г. в гр.Търговище на ищеца бил нанесен побой от ответниците С. И. С. и М. Д. М., двамата от гр.Търговище.Видно от приложеното по делото АНД № 845/2019г. по описа на РСТ, с Решение № 242/22.10.2019г. по същото, двамата ответници са признати за виновни в това, че на 17.07.2018г. в гр.Търговище, в съучастие като съизвършители, по хулигански подбуди причинили лека телесна повреда на ищеца, изразяваща се в причиняване на болка и страдание без разстройство на здравето, като на осн. чл. 78а,ал.1 от НК двамата са освободени от наказателна отговорност за извършеното от тях престъпление по чл. 131,ал.1,т.12 във вр. с чл. 130,ал.2 вр. чл. 20,ал.2 от НК с налагане на административно наказание глоба на всеки от тях в размер на по 1000лв., което решение е потвърдено с потвърдено с Решение № 23/17.03.2020г. по ВАНД № 233/2019г. по описа на ОС Търговище, влязло в законна сила.От СМЕ № 185/19.07.2018г., изд от МБАЛ Търговище, както и от приетото заключение по назначената по делото СМЕ, неоспорено от страните, което съдът кредитира като компетентно и отговарящо на поставените задачи, както и от разясненията на вещото лице в съдебно заседание се установява, че на процесната дата-17.07.2018г. на ищеца са нанесени

удари с ритници и юмруци в областта на главата, тялото и крайниците, вследствие на които ищецът е получил охлузвания с ивцест и петнист характер по двете ръце, поясната област и кръвонасядания по лявото бедро, които са причинени от действието на твърди тъпи предмети и добре отговарят да са получени от нанесени удари с юмруци и ритници, като така получените увреждания отшумяват за период от около 20-25 дни и на пострадалия са причинени болки и страдания, които в рамките на леката телесна повреда са с тежест към горната граница. Представени са и медицински документи – ЕРТЕЛК от 25.06.2020г. и Епикриза от 17.06.2020г., касаещи детето на ищеца, от които се установява, че детето е освидетелствано с диагноза „атипичен аутизъм“, като в епикризата от 2020г. е посочено, че детето е проходило нормално, но не е проговорило до момента. По делото са ангажирани и гласни доказателства от ищцовата страна, като от разпита на св. Х. С. А.-съседка на ищеца се установява, че същата е била очевидец на инцидента от 17.07.2018г., тъй като заедно с други съседи е била на пейка срещу жилищния им блок и е видяла как ищецът се прибира с детето и двамата ответници го нападат. Свидетелката твърди още, че след като е започнал скандала между страните, съседите притичали към тях и тя видяла ищеца съборен на земята, докато държи детето, а ответниците му нанасяли удари. Свидетелката успяла да вземе детето и го отвела в своя дом, като то не спирало да плаче. Твърди, че след това дошли и полицейски служители. Сочи, че след инцидента срещала ищеца, който вървял с наведена глава и не смеел да ги погледне. Същите обстоятелства се установяват и от показанията на св. Г. Л. С.-съседка на ищеца, която е била заедно с първата свидетелка пред жилищния блок и също е станала очевидец на случилото се. Тя също твърди, че ответниците са нападнали ищеца, докато е държал детето и започнали „директно да го налагат... Биеха му шамари... Удряха Н. докато детето беше в ръцете му...“ Твърди, че след като съседките взели детето, ответниците започнали да ритат ищеца. И тя посочва, че след това дошли полицейски служители и свидетелките дали показания за случилото се. Посочва, че в продължение на три-четири месеца, когато е срещала ищеца той бил омърлушен и не му се говорело. Св. М. В. Й.- майка на ищеца твърди, че за инцидента разбрала от съжителката му, която ѝ се обадила по телефона. Твърди, че синът ѝ не искал да се виждат за известно време, за да ѝ спести начина, по който изглежда след побоя. Свидетелката твърди още, че няколко месеца след побоя ищецът е бил много подтиснат и притеснен заради детето. Свидетелката С. Х. Д.-съжителстваща с ищеца и майка на детето твърди, че разбрала за инцидента след връщането си от работа, като намерила бележка на вратата, че детето е при съседка и отишла да го вземе. По-късно се прибрал и ищецът, който изглеждал зле-охлузен, окъсан и ѝ казал, че е бил нападнат и е давал показания в полицията. Същата твърди, че повече от месец след инцидента ищецът е имал болки и пиел обезболяващи. Станал по-сприхав и затворен, като не искал да ходят никъде, нито да идват гости в дома им. Свидетелката твърди още, че след инцидента детето спряло да говори и започнало да се подмокря и пицляло ако го пуснат на земята, когато са навън. Съдът, преценявайки свидетелските показания съобр. изискванията по чл. 172 от ГПК приема, че следва да кредитира показанията на първите две свидетелки, като дадени от незаинтересовани лица-очевидци на инцидента, а и като отговарящи на писмените доказателства по делото. Показанията на св. Й. и св. Д. в частта им,

в която твърдят, че ищецът е бил притеснен след случилото се заради детето, съдът не кредитира, доколкото приема, че същите са тенденциозни и изолирани, а показанията на св.Д. в частта в която твърди, че детето спряло да говори и пр. съдът не кредитира като противоречащи на представените от самия ищец мед. документи на детето, от които се установява, че то изобщо не е започвало да говори и преди инцидента/ Епикриза от 17.06.2020г./. Доказателства относно твърдяното от първия ответник съпричиняване на вредоносния резултат до размер от 50% по делото не са представени, нито посочени.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:Предявен е иск за обезщетение за неимуществени вреди от деликт, предявен против ответниците в условията на солидарност на задълженията, като фактите относно причиняването на неимуществените вреди не се оспорват от ответниците. Спорът е основно относно това какви точно вреди е претърпял ищецът е дали е налице съпричиняване на вредоносния резултат. Съгласно разпор. на чл.413,ал.2 от НПК/аналогична на чл. 300 от ГПК/, влезлите в сила присъди и решения са задължителни за гражданския съд по въпросите: извършено ли е деянието, виновен ли е деецът и наказуемо ли е деянието.Съгл. чл. 45,ал.1 от ЗЗД всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму, а съгл. чл. 53 от ЗЗД, ако увреждането е причинено от неколцина, те отговарят солидарно.В случая вината на двамата ответници за причинените на ищеца неимуществени вреди вследствие нанесения му от тях побой на 17.07.2018г. е безспорно установена в производството по АНД № 845/2019г. по описа на РСТ, това обстоятелство обуславя гражданската им отговорност, поради което съдът приема, че предявеният иск по чл. 45,ал.1 от ЗЗД против тях е доказан по основание.

Относно размера на претендираните неимуществени вреди, съдът намира следното: Съгласно разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД, имуществените вреди се определят от съда по справедливост. Следва да се посочи, че на обезщетяване подлежат не само съзнаваните болки, страдания и неудобства, причинени от увреждането и явяващи се пряка и непосредствена последица от него, но и самото понасяне на увреденото състояние. В този смисъл са и разясненията, дадени в ППВС № 4/68г., съгласно които понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие, то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, причинените морални страдания и др. От събраните по делото гласни и писмени доказателства, следва да се приеме за установено, че ищецът е получил леко телесно увреждане вследствие на ударите, нанесени му от двамата ответници, причинило му болки и страдания без разстройство на здравето във физиологически план, които болки и страдания подлежат на справедливо обезщетяване. На следващо място съдът приема за установено, че вследствие на процесния деликт на ищеца са причинени не само болки и страдания, но и психологически травми-притеснение и срам, както и страх за сигурността на детето по

време на побоя, което сочи на настъпили неблагоприятни промени в начина му на живот за период от около два-три месеца, което по своята същност представляват също неимуществени вреди по см. на закона. Поради това, съдът приема, че причинените на ищеца физически, психологически и морални страдания следва да бъдат обезщетени по справедливост, като счита, че следва да се определи сума в размер на 5 000лв. за причинените му физически болки и емоционални страдания, която сума съдът приема за справедлив еквивалент на същите. С оглед възраженията на първия ответник за съпричиняване на вредоносния резултат до 50%, съдът намира, че следва да се прецени дали е налице твърдяното съпричиняване, като в тази връзка съдът приема следното: По въпроса за съпричиняването от страна на пострадалия е налице задължителна съдебна практика-т.7 от ППВС №17/1963г., в което е акцентирано върху предпоставките за намаляване на обезщетението за вреди от непозволено увреждане-допринасяне от страна на увредения за тяхното настъпване и пряка причинна връзка между поведението му и настъпилия вредоносен резултат. Приносът следва да бъде доказан по категоричен начин от страната, която е направила възражение за съпричиняване, при условията на пълно главно доказване, а не и да е предполагаем. За да е налице принос на увредения към щетата, е необходимо нарушенията да са в пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат, т.е. последният да е тяхно следствие. /Така Решение №206/12.03.2010г на ВКС по т.д. №35/2009г, II Т.О., ТК, решение №154/31.10.2011г на ВКС по т.д.№977/2010г, II Т.О., ТК, решение № 45/15.04.2009г по т.д.№525/2008г на II Т.О., решение №159/24.11.2010г по т.д. №1117/2009г. и решение №58/29.04.2011г по т.д.№623/2010г на II Т.О. и др.В настоящия случай, освен твърденията на първия ответник чрез адв.К.-ТАК, че е налице съпричиняване, по делото не са ангажирани никакви доказателства за установяване на съпричиняването при условията на пълно и главно доказване, поради което съдът приема посоченото възражение за изцяло неоснователно, на осн. чл.51,ал.2 от ЗЗД.

С оглед на изложените съображения, съдът приема, че в полза на ищеца следва да се присъди обезщетение за неимуществени вреди от непозволено увреждане в размер на 5 000лв.(пет хиляди лв.), дължимо солидарно от двамата деликвенти, поради което приема, че предявеният иск е основателен и доказан до размер от 5000лв., ведно със законната лихва от датата на увреждането-17.07.2018г. до изплащане на задължението, като за разликата над 5 000лв. и до пълния предявен размер от 7 000лв., искът следва да се отхвърли, като неоснователен, **на осн. чл. 45,ал.1 и чл. 48 от ЗЗД.**

С оглед изхода от делото и доколкото ищецът и първият ответник С. С. са направили искане за присъждане на разноски, то съобразно степента на уважаване на иска, от направените разноски от ищеца в размер общо на 830лв., съобр. представения списък по чл. 80 от ГПК има право на такива в размер на 592,60лв., а първият ответник С. С., от направените разноски в размер на 700лв. съобр. представения списък по чл. 80 от ГПК, съобразно отхвърлената част от иска има право на разноски в размер на 200,20лв., при което ответниците следва да заплатят на ищеца разноски в размер общо на 392,66лв. или по 196,33лв. всеки, определени по съразмерност и след компенсация, **на осн. чл. 78,ал.1 и ал.3**

от ГПК. Ответниците следва да заплатят в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РСТ държавна такса върху уважената част от иска в размер на 200лв., или по 100лв. всеки, **на осн. чл. 78,ал.6 от ГПК.**

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С. Д. С. с ЕГН ***** от гр.Търговище ул."Ц.О.", № ***** и М. Д. М. с ЕГН ***** от гр.Търговище, кв.З., бл. *****, **на осн. чл. 45,ал.1 от ЗЗД**, да заплатят солидарно на Н. Д. П. с ЕГН ***** от гр.Търговище, кв.З., бл.*****, обезщетение за неимуществени вреди от непозволено увреждане от побой, нанесен на ищеца от ответниците на 17.07.2018г. в размер на 5 000лв.(пет хиляди лв.), ведно със законната лихва от 17.07.2018г., до окончателното изплащане на задължението, като отхвърля иска за разликата над тази сума и до пълния предявен размер от 7 000лв., като неоснователен, **на осн. чл. 45,ал.1 от ЗЗД и чл. 86,ал.1 от ЗЗД.**

ОСЪЖДА С. Д. С. с ЕГН ***** от гр.Търговище ул."Ц. О.", № ***** и М. Д. М. с ЕГН ***** от гр.Търговище, кв.З., бл. *****, да заплатят на Н. Д. П. с ЕГН ***** от гр.Търговище, кв.З., бл.*****, разноските по делото в размер общо на 392,66лв. или по 196,33лв. всеки, определени по съразмерност и след компенсация, **на осн. чл. 78,ал.1 и ал.3 от ГПК**

ОСЪЖДА С. Д. С. с ЕГН ***** от гр.Търговище ул."Ц.О.", № ***** и М. Д. М. с ЕГН ***** от гр.Търговище, кв.З., бл. *****, да заплатят в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд - Търговище държавна такса в размер на 200лв. или по 100лв. всеки, **на осн. чл. 78,ал.6 от ГПК.**

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Окръжен съд Търговище.

Съдия при Районен съд – Търговище: _____